

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 19 Δεκεμβρίου 1922

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 278

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικά διατάγματα

Περὶ προσθήκης καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῶν ἀφορώντων τὴν Προξενικὴν καὶ τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν νόμων,	1
Περὶ διαγραφῆς καὶ ἀνανεώσεως παλαιῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν,	2
Περὶ διατιμήσεων καὶ διώξεως τῆς ἀισχροκερδείας,	3
Περὶ ἀναθεωρήσεως πινάκων προακτῶν ἢ μὴ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασιπτῶν τοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς Χωροφυλακῆς κλπ.	4
Περὶ παροχῆς ἐπιδόματος εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ νόμου 2851 προβλεπομένους ὑπαλλήλους,	5

Βασιλικὰ διατάγματα

Περὶ τῆς Ἐφορείας τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ προσωπικοῦ,	6
Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων ἀναγκαζούντων διὰ τὴν κατασκευὴν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Βερτεκὲ εἰς Σιούμποσκον,	7
Περὶ ἀπαγορεύσεως εἰς τοὺς ἐν ἀποστρατεία ὡς καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 668 νὰ φέρωσι τὴν κεκαυλισμένην στρατιωτικὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ τῶν,	8

Ἄρθρον 3.

Ἡ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 9 ἑδαφ. 3 τοῦ νόμου 2494 προβλεπομένη μία τῶν δύο θέσεων γραμματέων τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου τοῦ Ὑπουργοῦ, καταργεῖται ὅσον ἀφορᾷ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐπίσης καταργοῦνται δύο θέσεις γραφέων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας, περιοριζόμενοι ἐφεξῆς εἰς πέντε. Εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν προστίθενται εἰς ὑπαρχαιοφύλαξ παρὰ τῆ ὑπηρεσία τοῦ Γενικοῦ Ἀρχαίου, καὶ τρεῖς θέσεις δακτυλογράφων: Εἰς ὑπαρχαιοφύλακα, ἐπὶ βαθμῶ γραμματέως β' τάξεως, προάγε-ται ὁ ὑπὲρ τριετίαν ὑπηρετήσας ὡς γραφεὺς α' τάξεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπιτυχῶν εἰς τὴν δοκιμασίαν ἣν ὀρίζει τὸ ἀπὸ 10 Οκτωβρίου 1920 Β. διατάγμα «περὶ τοῦ τρόπου δοκιμασίας πρὸς προαγωγὴν εἰς τὰς κενουμένους εἰδικὰς θέσεις κλπ.».

Ὁ ὑπαρχαιοφύλαξ ἀνήκων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν κατεχόντων εἰδικὰς θέσεις ὑπαλλήλων, ἐξομοιοῦται ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν, μισθὸν καὶ προαγωγὴν, πρὸς τὸν πρωτοκολλητὴν καὶ διακπεραιωτὴν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 4.

Ὁ μισθὸς τῶν παρὰ πρεσβευτικαῖς ἀρχαῖς κλητῆρων καὶ θυρωρῶν, ὀρίζεται εἰς δραχμὰς 300 μηνιαίως, τῶν δὲ παρὰ πρεξενικαῖς Ἀρχαῖς τοιούτων εἰς δραχμὰς 250. Οἱ μισθοὶ αὗτοι ὑπάρχοντες εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4 καὶ 7 τοῦ νόμου 2494 τοιούτου. Ἐν αἷς Χώρας τὸ ἐπιτόπιον νόμισμα εἶνε κατώτερον τοῦ Γαλλικοῦ φράγκου, αἱ ἀποδοχαὶ τῶν κλητῆρων τῶν πρεσβευτικῶν καὶ προξενικῶν Ἀρχῶν καταβάλλονται εἰς γαλλικὰ φράγκα, συμφώνως πρὸς τοὺς ἀνωτέρω νόμους 1008 καὶ 2884, τοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου Β. διατάγματος κήπερι ὁρισμοῦ τοῦ μισθοῦ καὶ ἐξόδων παραστάσεως τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπηρετούντων ἐν Βουλγαρίᾳ, Σερβίᾳ, Ρουμανίᾳ, Οὐγγαρίᾳ, Αὐστρίᾳ κλπ., ἰσχύοντος καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν ταῖς Χώρας ταύταις ὑπηρετούντων κλητῆρων.

Κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον καταβάλλονται καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν ἐκτάκτων γραφέων καὶ δακτυλογράφων ἢ διεργμῆρων καὶ κλητῆρων τῶν προσλαμβανόμενων συμφώνως τοῖς νόμοις 764, 2882 καὶ τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5.

Τῶν ἀμισθῶν προξενικῶν Ἀρχῶν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 203 διευθυνομένων παρ' ἐμισθῶν ὑπαλλήλων, τὰ μὲν ἐξοδα τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 2494 ὀρίζονται διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, τὰ δὲ ἐνόμια τῶν προξενικῶν καταστημάτων αὐτῶν κανονίζονται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου ΧΝΓ', ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων.

Τῶν τυχόν ἀναγκαιούντων παρὰ ταῖς αὐταῖς ὡς ἄνω προξενικαῖς Ἀρχαῖς ἐκτάκτων γραφέων καὶ κλητῆρων, ἢ πρόσληφτις ἐγκρίνεται προηγουμένως παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, παρ' οὗ καὶ ὀρίζεται ἡ μηνιαία ἀποζημίωσις οὐτῶν, ἣτις

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ προσθήκης καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῶν ἀφορούντων τὴν Προξενικὴν καὶ τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν νόμων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπὸ ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 παράγραφον τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1922 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστατικῆς Επιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Ὅσακις ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀποστᾷ συμφώνως τοῖς καμμένοις νόμοις, ὑπαλλήλους παρὰ Πρεσβευτικῆς ἢ Προξενικῆς Ἀρχαῖς, ἐπιτρέπεται ὅπως ἡ μηνιαία δι' ἐξοδα παραστάσεως ἐπιχορηγήσει αὐτῶν ὀρίζεται διὰ Β. διατάγματος. Αὕτη ὁμοίως δὲν δύναται νὰ εἶνε μεγαλειτέρα τῆς παρεχομένης εἰς τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ Ἐπικρατεῖᾳ ὑπηρετούντας ὁμοιοβάθμους τῶν.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἐπὶ ἐκτάκτῳ ἀποστολῇ διατελοῦντες ὑπαλλήλοι, ἐφ' ὅσον, ὅτε διευθύνουσι πρεσβευτικὰς ἢ Προξενικὰς Ἀρχαῖς, εἴτε ὑπηρέτωσι παρ' αὐταῖς, δικαιούνται εἰς τὴν ἀπολαβὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου 2494 ἐξόδων καὶ εἰς τὴν καταβολὴν τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν συμφώνως τῷ νόμῳ 1008, ὡς αὐτοὶ συνῆλκοντο διὰ τοῦ 2884 τοιούτου.

δεν δύναται να είνε μεγαλύτερα πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶν τακτικῶν τοιαύτων τῶν ἐμπίσθων προξενικῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 2494 ὑπόγονται ἐφεξῆς καὶ οἱ ἀκόλουθοι τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὡς καὶ οἱ εἰδικοὶ ὑπάλληλοι παντὸς βαθμοῦ τῆς αὐτῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας, τοῦ ἀπὸ 10 Μαρτίου 1921 ἐκτελεστικοῦ Β. διατάγματος ἰσχύοντος καὶ διὰ τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος περιλαμβανόμενους ὑπαλλήλους.

Ἄρθρον 7.

Πᾶσα διάταξις, ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν νομοθετικὸν διάταγμα, καταργεῖται.

Εἰς τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀνατίθειται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ διατάγματος Ἡμῶν τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γονατᾶς

Τὰ Μέλη

Α. Ἀλεξανδρῆς, Κ. Ρέντης, Π. Μαυρομιχάλης, Ι. Σιώτης, Α. Χαζηνυριάκος, Λ. Σακελλαρόπουλος, Γ. Σίδερης, Α. Δοξιάδης, Γ. Ἐμπειρίκος, Κ. Βούλαρης.

(2)

Περὶ διαγραφῆς καὶ ἀνανεώσεως παλαιῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἄρθρον 1.

Οἱ νόμοι 2444' τοῦ 1881, 2494' τοῦ 1883, 2512' τοῦ 1885, 2600' τοῦ 1890, 2671' τοῦ 1896, 2737' τοῦ 1900, 2807' τοῦ 1903, 2874' τοῦ 1907, 2940' τοῦ 1911, 2997' τοῦ 1913, 3066' τοῦ 1916, 3102' τοῦ 1920, περὶ διαγραφῆς καὶ ἀνανεώσεως παλαιῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν καὶ πᾶσα ἄλλη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου διάταξις καταργεῖται, τὰ δὲ περὶ διαγραφῆς καὶ ἀνανεώσεως παλαιῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν κανονίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Διαγραφή χρεῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλόμενα (εἴτε καταγεγραμμένα, εἴτε μὴ ἐν τοῖς Δημοσίοις βιβλίοις) μέχρι καὶ τῶν τῆς χρήσεως 1910 διαγράφονται.

Ἄρθρον 3.

Τῆς διαγραφῆς ἐξαιροῦνται:

1) Τὰ ἐξ ἀπίστου διαχειρίσεως ὀφειλόμενα, βεβαιωθέντα δι' εἰς βάρος διαχειρίσεων ἐτῶν μεταγενεστέρων τοῦ 1890.

Ἀπίστου διαχειρίσεως χρεῖα θεωροῦνται τὰ ὀφειλόμενα ὑπὸ διαχειριστῶν, ὧν ἡ ἀπίστος διαχείρισις ἐβεβαιώθη δι' ὀριστικῆς καὶ τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ ὀριστικοῦ βουλευματος.

2) Τὰ ὑπὸ δημοσίων ὑπαλλήλων ὀφειλόμενα ἐκ διαχειριστικῶν ἐλλειμμάτων βεβαιωθέντων εἰς βάρος διαχειρίσεων ἐτῶν μεταγενεστέρων τοῦ 1900.

3) Τὰ ὑπὸ δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ἰδιωτῶν ὀφειλόμενα ἐκ ληφθέντων ὑπ' αὐτῶν χρημάτων ἐκ τοῦ Δημοσίου ταμείου ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ μετὰ τὸ ἔτος 1900.

4) Τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλόμενα καὶ δι' ὑποθήκης ἢ σφαλίσμένα.

Ἄρθρον 4.

Διὰ τὰς κατὰ τ' ἀνωτέρω διαγραφὰς τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλομένων δὲν ἀπαιτεῖται δικηκετικὴ ἢ ἄλλη τις πράξις, τῆς διαγραφῆς ἐπερχομένης αὐτοδικαίως ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἀνανεώσεις χρεῶν.

Ἄρθρον 5.

Πάντα τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλόμενα χρεῖα πλὴν τῶν ἐκ φόρου ἐκτάκτων κερδῶν, τὰ μὴ ὑποκείμενα εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος διαγραφῆν, μέχρι καὶ τῆς χρήσεως 1918, ὡς καὶ τὰ μετὰ τῶν δημοσίων συνεισπραττόμενα δημοτικά καὶ κοινωτικά ἔσοδα τῶν αὐτῶν χρήσεων ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερμερίας καὶ δύνανται, νὰ ἀνανεωθῶσιν ἢ καὶ δι' ἐφ' ἅπασι καταβολῆς νὰ ἐξοφληθῶσι, κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ παρόντος νόμου ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν, τῶν ἐγγυητῶν ἢ τῶν κληρονόμων αὐτῶν ἢ καὶ παντὸς ἐτέρου ἔχοντος ἔνθεμον συμφέρον, μέχρι τέλους Μαρτίου 1924, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐπομένων ἄρθρων.

Καὶ διαρκούσης ἐτι τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προθεσμίας δύναται τὸ Δημόσιον νὰ ἐνασκήσῃ κατὰ τῶν ὀφειλετῶν πρὸς εἰσπραξίαν τῶν ἀνανεωτέων αὐτῶν χρεῶν πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιτρεπόμενα ἐξαναγκαστικά μέτρα, ἐὰν οὗτοι ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ δημοσιευθεσμένης κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὙΛΣ' νόμου τοῦ 1871 γενικῆς προσκλήσεως δὲν ἤθελον προέλθει εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῶν χρεῶν τῶν.

Ἄρθρον 6.

Τὰ χρεῖα ὧν ζητεῖται ἡ ἀνανέωσις καταβάλλονται ἀμέσως εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον, ἐὰν, συγκεφαλαιούμενα κατ' ὀφειλήτην, δὲν ὑπερβαίνωσι τὰς δραχμὰς 500.

Ἐπὶ μείζονος ποσοῦ τὰ χρεῖα ταῦτα ὑποδικαιοῦνται εἰς δέκα ἴσας ἐτησίαις δόσεις. Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω δόσεις βεβαιοῦνται δι' ὀμολογιῶν. Τῶν δόσεων δὲ τούτων ἡ μὲν πρώτη καταβάλλεται ἀμέσως ἐπὶ τῇ ἀνανεώσει καὶ εἰς λ)σμὸν τῆς χρήσεως τοῦ οἴκον, ἔτους καθ' ὃ ζητεῖται ἡ ἀνανέωσις, ἐκάστη δὲ τῶν λοιπῶν τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἐκάστου τῶν ἐπομένων ἐτῶν.

Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως περὶ τὴν πληρωμὴν οἱ ὀφειλέται ὑπόκεινται εἰς τὰς κατὰ τὰς νεωτέρας διατάξεις συνεισπραξίας τῆς ὑπερμερίας.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἵνα κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ ἀνανεουμένου χρέους τῶν καταβάλλωσιν εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον μείζον ποσὸν τοῦ ἀναλογούντος εἰς τὴν πρώτην δόσιν καὶ ὀρίσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν λοιπῶν ἐτησίων ἴσων δόσεων διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ υπολοίπου, ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ, οὔτε αἱ δόσεις τῶν ἀνανεουμένων χρεῶν δύναται νὰ ὦσι πλείονες τῶν δέκα, οὔτε ἐκάστη δόσις ν' ἀποσπῆται ἐκ ποσοῦ ἐλάττωτος τῶν δραχμῶν 500.

Αἱ ὀμολογίαι τῶν ἀνανεουμένων χρεῶν ὑποβάλλονται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῆς, ὑπογράφονται δὲ ὑπὸ τῶν ἐξαιρουμένων τῶν ἀνανεωσιν ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἐχόντων εἰδικὴν πρὸς τοῦτο ἐντολήν διὰ δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου κεκρωμένου ὑπὸ Δημοσίας ἀρχῆς, ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ταμείου. Ὁ τύπος τῶν ὀμολογιῶν κανονίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (Γενικ. Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ).

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἀνανέωσις δὲν μεταβάλλει τὰς ἀρχικὰς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐγγυήσεις καὶ ἀσφαλείας οὐδ' ἀσκει ἐπιρροὴν τινὰ ἐπὶ τῶν ὑπερχουστῶν ἢ διαρκούσης τῆς πρὸς ἀνανέωσιν προθεσμίας ἐπιβληθεσῶν καταστάσεων ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἐπὶ ἀκινήτων κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν αὐτοῦ, αἰτινες ἐξακολουθοῦσι καὶ μετὰ τὴν ἀνανέωσιν νὰ ὦσιν ἰσχυροὶ καὶ ἐγκυροὶ μέχρι ἀποπληρωμῆς τοῦ χρέους.

Αί κατά τ' άνωτέρω έγγραφοίς και ασφάλεια αίρονται, εάν τὸ Δημόσιον ἀποδεχθῆ παρεχόμενην ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν ἢ ἐγγυητῶν ἢ καὶ παντὸς ἄλλου ἔχοντος νόμιμον συμφέρον νέαν καὶ πρώτην ὑποθήκην ἐπὶ ἀκινήτων ἀξίας τοῦλάχιστον διπλασίας τοῦ ποσῶ τοῦ ἀνανεωμένου χρέους.

Ἡ ἀξία τῶν κτημάτων τούτων προσδιορίζεται ὑπὸ τριῶν πραγματογνωμόνων διοριζομένων ὑπὸ τοῦ οἴκ. Ἐφόρου τῆς περιφερείας ἐν ἣ κείνται, τ' ἀκίνητα καὶ ὀρυζομένον ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς αὐτῆς περιφερείας κατὰ τὸ ἄρθρον 373 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, οἵτινες ἀποφαίνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Ἡ τε ἐκθεσις πραγματογνωμοσύνης καὶ τὸ πρακτικὸν τῆς ὀρυζομοσίας ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν πέντε.

Ἄρθρον 8.

Ἀναγκαστικῶς ἐκποιουμένου ὑπὸ τρίτου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνανέωσης ἢ μετ' αὐτὴν ἀκινήτου κτήματος, ἐφ' οὗ ὑπάρχει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐγγεγραμμένη ὑποθήκη ἢ προσημείωσις ἢ κατάσχες, δικαιοῦται τὸ Δημόσιον ν' ἀναγγεληθῆ ἢ ὀλοκλήρον (τὸ ἀρχικόν) τὸ ποσὸν τοῦ ἀνανεωθέντος ἢ ἀνανεωτέου χρέους τοῦ ὀφειλέτου του.

Ἄρθρον 9.

Παρελθούσης τῆς κατ' ἄρθρον 5 προθεσμίας πρὸς ἀνανέωσιν ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν τῶν χρεῶν αὐτῶν, οἱ ταμίαι ἐντός δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ταύτης ἐκκαθαρίζουσι καὶ συγκεντρώουσι κατ' ὀφειλέτην τὰ χρέη, ὧν δὲν ἤθελε ζητηθῆ ὑπὸ τῶν ἐχόντων ὅπως δῆποτε συμφέρον ἢ ἀνανέωσις.

Τὰ χρέη ταῦτα θέλουσιν ἀποτελέσει μέρος τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1926—27. Καθίστανται δ' ἐν συνόλῳ ἀπαιτητὰ ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου 1926 ἄνευ προηγούμενης ὀχλήσεως τῶν ὀφειλετῶν καὶ προσυποβάλλονται οὗτοι, ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως, εἰς τὰς συνεπείας τῆς ὑπερημερίας κατὰ τὰς περὶ τούτου κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 10.

Τὰ ἐντὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔτος 1924—25 καὶ 1925—26 εἰσπραττόμενα ἐκ χρεῶν ὑπαγομένων μὲν εἰς ἀνανέωσιν, μὴ ἀνανεωθέντων δέ, καταλογίζονται ὑπὸ τὸ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τῶν ἐξ ἀνανέωσης ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ οἴκ. ἔτους καθ' ἃ ἢ εἰσπραξίς πραγματοποιοῦται. Οἱ δ' ἐκ τούτων χρεῶν ὀφείλεται ἀπαλλάσσονται μόνον τῶν συνεπειῶν τῆς ὑπερημερίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐξόφλησις τοῦ συνόλου ἀνανεωτέου χρέους δι' ἑφ' ἄπαξ καταβολῆς.

Ἄρθρον 11.

Ἐπὲρ τῶν ὀφειλετῶν οἵτινες διαρκούσης τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 πρὸς ἀνανέωσιν τεταγμένης προθεσμίας προσφέρονται νὰ ἐξοφλήσῃσι τοῖς μετρητοῖς δι' ἑφ' ἄπαξ καταβολῆς τὸ σύνολον τῶν ἀνανεωθέντων χρεῶν των, γίνονται αἱ ἐξῆς ἐκπτώσεις ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου αὐτῶν, ἐάν τοῦτο ὑπερβαίῃ τὰς δραχμὰς πεντακοσίας (500).

1) 40 ο/ο ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως προστίμων, χρηματικῶν πινῶν καὶ ἐξόδων καὶ τελῶν.

2) 20 ο/ο ἐπὶ τῶν ἐνυποθήκων χρεῶν, καί.

3) 30 ο/ο ἐπὶ τῶν λοιπῶν πάσης φύσεως χρεῶν.

Ἄρθρον 12.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐξόφλησις ἀνανεωτέου χρέους δύναται νὰ γίνῃ καὶ διὰ τῶν ἐξῆς ὀριστικῶν τίτλων:

1) Ὁμολογίων πάντων τῶν εἰς δραχμὰς Ἐθν. Δανείων, τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν Δ. Ο. Ε. γενομένων δεκτῶν εἰς τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν των.

2) Ἐντόκων γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

3) Τῶν φαλαγγετικῶν καὶ πιστωτικῶν γραμματίων ἐπὶ τῆ ὀνομαστικῇ αὐτῶν ἀξίᾳ.

4) Τῶν ἐπὶ ἐκτιμῆσει πιστωτικῶν γραμματίων εἰς τὸ ἕμιλλον τῆς ὀνομαστικῆς αὐτῶν ἀξίας καί.

5) Τῶν Κρητικῶν καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων γραμματίων

ὑπολογιζομένης τῆς ἀξίας ἐκάστου στρέμματος εἰς δραχμὰς 40.

Ἄλλ' αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκπτώσεις λογίζονται μόνον ἐπὶ τοῦ μὴ καλυπτομένου διὰ τῶν τίτλων μέρους τοῦ κεφαλαίου τοῦ ἀνανεωτέου χρέους ὅπερ (μέρος) τοῖς μετρητοῖς ἐξοφλητέον τυγχάνει.

Οἱ πρὸς ἐξόφλησιν χρέους προσαγόμενοι τίτλοι συμφηφίζονται μετὰ προηγούμενην περὶ τῆς ἰσχύος αὐτῶν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδόμενην ἐπὶ τῆ βάσει θεωρήσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων τμηματάρχων τοῦ τε Ὑπουργείου (Γεν. Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικῆ) ἢ τοῦ Ἐλεγκτικῆς Συνεδρίου.

Ἄρθρον 13.

Ἐντὸς τῆς πρὸς ἀνανέωσιν προθεσμίας δύναται νὰ ἐνεργηθῆ διὰ τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ κατονομαζομένων τίτλων, γινομένων δεκτῶν, ὅφ' οὗς ἐν αὐτῷ ὄρει, ἐξόφλησις καὶ τοῦ συνόλου τῶν μῆπω ληξασῶν δόσεων ἀνανεωθέντων κατὰ προγενεστέρους ἢ καὶ τὸν παρόντα νόμου, χρεῶν. Ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ καλυπτομένου διὰ τίτλων μέρους, ὅπερ τοῖς μετρητοῖς ἐξοφλητέον τυγχάνει, γίνεται ἐκπτώσις 10 ο/ο. Προεξόφλησις δόσεων ἀνανεωθέντος χρέους δύναται καὶ μετὰ τὴν ἄνω προθεσμίαν νὰ γίνῃ, ἀλλὰ μόνον τοῖς μετρητοῖς, ἐπὶ προεκτοκισμῷ 8 ο/ο κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἀπλῆς ὑφαιρέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 14.

Οἱ ὀφείλοντες ἐν ἰδίῳ ὀνόματι καὶ ἐν ταῦτῳ ὡς κληρονόμοι τρίτων χρέη ὑπαγόμενα εἰς ἀνανέωσιν δικαιοῦνται κατ' ἐπιλογὴν ν' ἀνανεώσωσιν ἢ δι' ἑφ' ἄπαξ καταβολῆς νὰ ἐξοφλήσωσι τὰ οὗτω συνοφειλόμενα ἢ μόνον τὰ ἐκ τούτων ἀπομικὰ αὐτῶν χρέη.

Ἄρθρον 15.

Πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου παρεχόμενα τοῖς ὀφειλέταις τοῦ Δημοσίου εὐεργετήματα ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν φορολογουμένων διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν ὀφειλόμενα τοῖς μισθωτάς, ζητουμένης διοικητικῆς ἐκτελέσεως κατὰ τῶν φορολογουμένων διὰ καθυστεροῦντα πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη τῶν μισθωτῶν.

Οἱ δὲ μισθωτοὶ ἀπαλλάσσονται διὰ τὸ ποσὸν τοῦ χρέους αὐτῶν, ὅπερ ἤθελον πληρῶσει ἢ ἀνανεώσει οἱ φορολογούμενοι, ὀφείλουσι δὲ νὰ παράσχωσιν ὅμοια εὐεργετήματα πρὸς τοὺς ὀφειλέτας αὐτῶν ὑπομισθωτάς ἢ συμμετόχους.

Ἄρθρον 16.

Ἀπαλλάσσονται πάσης εὐθύνης ἐναντι τοῦ Δημοσίου οἱ ταμίαι διὰ τὰ καθυστεροῦντα κατὰ τὴν 31 Μαρτίου 1919 ἐκ τῶν μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης βεβαιωθέντων ἐσόδων τῶν μέχρι καὶ τῆς τοῦ ἔτους 1918—19 χρήσεων.

Ἄρθρον 17.

Ζητουμένης ἤδη τῆς βεβαιώσεως ἐσόδου, ἀνήκοντος εἰς χρήσιν ἔτους προγενεστέρου τοῦ 1919—20, ἐνεργεῖται αὕτη ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου καὶ ἄρθρου τῶν ἐξ ἀνανέωσης ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους τῆς βεβαιώσεως.

Ἐχουσι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐσόδων τούτων ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 18.

Οἱ ταμίαι καὶ οἱ παρ' αὐτοῖς ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι λαμβάνουσιν ἕκαστος λόγῳ προσθέτου ἀμοιβῆς διὰ τὴν ἐργασίαν τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ κατ' ὀφειλέτην συγκεντρώσεως ἀνανεωτέων χρεῶν, ὧν ἢ ἀνανέωσις δὲν εἶχεν ἐντὸς τῆς κατ' ἄρθρον 5 προθεσμίας ζητηθῆ ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν, ποσοτῶν 2 ο/ο εἰς οὐδὲν ὑπαγόμενον ὄριον, ἐπὶ τῆ βάσει τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργηθείσης ἐκκαθαρίσεως καὶ συγκεντρώσεως βεβαιωθέντος ποσῶ.

Πρὸς τούτο ἐν τοῖς ἐκδιδομένοις σχετικαῖς τριπλοτύποις ἀποδεικτικαῖς παραλαβῆς εἰσπρακτέων θέλει ἀναγράφεσθαι ὀπισθεν τούτων τὸ ὄνομα, τὸ ἐπνυμόν καὶ βαθμὸς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐκάστου τῶν ἐνεργησάντων τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ συγκέντρωσιν ὑπαλλήλων καὶ τὸ βάσει τῆς ὑφ' ἐκάστου τοιαύτης ἐργασίας βεβαιωθὲν ποσόν.

Ἐπὶ δὲ τῶν εἰσπρακτομένων ἐκ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον βεβαιωθέντων ἐσόδων ἀποδίδεται εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ταμείου, κατ' ἰσομοίριον μεταξὺ αὐτοῦ κατανεμημένον ποσοτὸν 3/10 εἰς οὐδὲν ὑπαγόμενον ὄριον.

Πρὸς τούτο διὰ τὰς ἐκ τοιούτων ἐσόδων εἰσπράξεις θέλουσιν ἐκδίδεσθαι ἴδια γραμμάτια παραλαβῆς, ἐν οἷς δεόν νὰ γίνηται μνεία περὶ τῆς προελεύσεως τοῦ ἐσόδου.

Δὲν ἀποδίδονται κατὰ τ' ἀνωτέρω ποσοτὰ διὰ τὴν συγκέντρωσιν καὶ εἰσπραξίν τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ιδιωτῶν ἐκ ἀφθέντων ὑπ' αὐτῶν χρημάτων ἐκ τοῦ Δημοσίου ταμείου ἐπὶ ἀποδοσί λογαριασμοῦ.

Ἄρθρον 19.

Λεπτομέρεια τῆς ἐκτελέσεως διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισθῆσονται διὰ Β. διαταγμάτων.

Τὸ παρὸν νομοθετικὸν διάταγμα ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γονατῆς

Τὰ Μέλη

Α. Ἀλεξανδρῆς, Κ. Ρέντης, Γ. Πιερράκος Μαυραμυχάλης, Γ. Σιώτης, Α. Χατζηκυριάκος, Α. Σακελλαρόπουλος, Γ. Σίδερης, Α. Δοξιάδης, Γ. Ἐμπειρικός, Θ. Πάγκαλος, Κ. Βούλγαρης.

(3)

Περὶ διατιμήσεων καὶ διώξεως τῆς ἀσχοληροδείας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον 1 τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1922 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὴν ἀπὸ 30 Νοεμβρίου 1922 ἀπόφασιν τῆς Ἐπαναστατικῆς «περὶ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1867 κλπ.», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαι καὶ διατάσσει:

Ἄρθρον 1.

Παρὰ ταῖς ἐδραῖς τῶν Πρωτοδικείων συνιστῶνται διὰ Β. διατάγματος Ἐπιτροπαί, ὧν σκοπὸς εἶνε ὁ κανονισμὸς διατιμήσεων ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἀντικειμένων τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπὴ ἔχει δικαιοδοσίαν καὶ ἐπὶ τῆς περιφέρειας τοῦ Πρωτοδικείου Πειραιῶς.

Αἱ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον συνιστώμεναι Ἐπιτροπαὶ εἶνε πενταμελεῖς καὶ ἀποτελοῦνται, διὰ μὲν τῆς περιφέρειας τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἐκ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Ἀγορανομικοῦ Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐπιστιτισμοῦ, ἐξ ἐνὸς τῶν παρὰ τῷ αὐτῷ Τμήματι ὑπηρετούντων δικαστικῶν ἐποπτῶν, ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἀττικῆς ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν Ἐπαγγελματικῶν τάξεων, προκειμένου δὲ περὶ Ἐπιτροπῶν παρὰ τῇ ἔδρᾳ τῶν λοιπῶν Πρωτοδικείων, ἐξ ἐνὸς Ἐφέτου, εἴαν ὑπάρχη Ἐφετεῖον ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου, ἄλλως ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ἐξ ἐνὸς Πρωτοδίκου, ἐκ τοῦ αὐτόθι Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἐξ ἐνὸς ἀντι-

προσώπου τῶν ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων καὶ ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων. Ὁ Ἐφέτης καὶ ὁ Πρωτοδικὴς διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπιστιτισμοῦ μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὁ δὲ ἀντιπρόσωπος τῶν ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων ὀρίζεται ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς περιφέρειας τῆς δικαιοδοσίας τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ δὲ ἀντιπρόσωπος τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων ὑποδεικνύεται ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου αὐτῶν. Τὰ ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ Ἐπιμελητήρια καὶ ὁ Σύνδεσμος τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων ὀρίζουσιν ἐκτὸς τῶν τακτικῶν μελῶν καὶ ἀπὸ δύο μέχρι τεσσάρων ἀναπληρωματικὰ τοιαῦτα. Διὰ τὸ Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν εἶνε ὑποχρεωτικὸς ὁ διορισμὸς ἐνὸς τῶν ἀναπληρωτικῶν μελῶν ἐκ τῶν ἐμπόρων ἢ βιομηχάνων Πειραιῶς, κατ' ὑπόδειξιν τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Ἐὰν ἐν περιφερίᾳ τινὶ δὲν ὑπάρχη ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον ἢ Σύνδεσμος τῶν Ἐπαγγελματικῶν τάξεων ἢ παραλείψωσι νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ὀρισμὸν τῶν ὡς ἄνω ὀριστέων μελῶν, ταῦτα ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιοῦτου ἢ παραλείψῃ αὐτοῦ, ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς ἔδρας τῆς Ἐπιτροπῆς, λαμβάνοντα ἐκ τῶν τάξεων τῶν ἐμπόρων ἢ βιομηχάνων καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν.

Πρόεδρος τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων ὀρίζεται, διὰ μὲν τὴν ἐν Ἀθήναις ἔδρην ὡς Ἐπιτροπῆς, ὁ προϊστάμενος τοῦ Ἀγορανομικοῦ Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐπιστιτισμοῦ, ἢ τούτου ἀπόντος ἢ κωλυμένου, ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν ἐκ τῶν ἐν τῷ αὐτῷ Τμήματι ὑπηρετούντων δικαστικῶν ἐποπτῶν, ἐπὶ δὲ ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος, εἴαν δὲ οὗτος εἶνε ἐκ τῶν ἀποτελούντων μέρες τῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀντικαθίσταται εἰς αὐτὴν ὑπὸ ἑτέρου δικαστικοῦ ἐπόπτου, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς Ἐπιτροπὰς Πρόεδρος αὐτῶν εἶνε ὁ Ἐφέτης ἢ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, ἀπόντων δὲ ἢ κωλυμένων τούτων, ὁ κατὰ βαθμὸν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ἀνώτερος δημόσιος ὑπάλληλος.

Ἐκαστος ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἴδια δὲ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ ἐπαγγελματικῶν τάξεων δικαιούσιν νὰ προσκαλῶσι κατὰ τὰς συνεδρίας τῆς ἐπιτροπῆς εἰδικὸς ἐπαγγελματίας ὅπως ἐκφέρωσι γνώμην ἐπὶ τῶν ἐφ' ἐκάστης συζητουμένης ὑποθέσεως τεχνικῶν ζητημάτων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς. Ἐν ἢ περιπτώσει μετὰ δευτέρου πρόκλησιν, ἀπουσίας καὶ δευτέρου μέλους, ἢ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν νομίμῳ ἀπαρτίᾳ καὶ διὰ τριῶν μελῶν αὐτῆς. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη τοῦ Προέδρου. Ἡ Ἐπιτροπὴ κρατεῖ πρακτικὰ τῶν συνεδριῶν τῆς ὑπογραφῆς μετὰ παρ' ὅλων τῶν συμμετεχόντων εἰς τὴν συνεδρίαν μελῶν.

Ἄρθρον 3.

Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται ἀποφαίνονται εἴαν περὶ ἀντικειμένου τινὸς τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου εἶνε σκόπιμον καὶ ἐφικτὸν νὰ ἐπιβληθῇ διατίμησις καὶ καθορίζουσι τὴν διατίμησιν αὐτοῦ.

Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς ἔχει ἄμεσον ἰσχύν καὶ τίθεται εἰς δημοσιότητα εἴτε διὰ τοῦ ἡμερησίου τύπου, εἴτε διὰ τοιχοκολλησέως ἢ ἀναγνώσεως εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη.

Προκειμένου περὶ διατιμήσεων προϊόντων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένου πρέπει νὰ λαμβάνηται πρὸ ὀφθαλμῶν τῆς παντὸς ἢ διεθνῆς ἐπιμῆ τῆς ἀγορᾶς τοῦ διατιμηθησομένου εἰδους, εἰς ἣν προστίθενται τὰ ἔξοδα καύλων, ἀσφαλείων, ἐκπαινώσεως, μεταφορῶν, ἀποθηκεύσεως καὶ τὰ γενικὰ ἔξοδα τῆς

μής του συναλλάγματος καθοριζομένης επί τη βάσει της μέγιστης τιμής αυτού κατά την προηγούμενην του χρόνου της διατιμήσεως εβδομάδα, συμφώνως προς το κλείσιμον του συναλλάγματος ελευθέρας αγοράς των εν εκάστη πόλει Τραπεζιτικών καταστημάτων ανωνύμων εταιρειών.

Αι διατιμήσεις αὐταὶ καθορίζονται εβδομαδιαίως. Ἡ ἀπαξίμως ημερήσιαν διατίμησιν ἰσχύει μέχρι νεωτέρας ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 4.

Ὁ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 1 παρ. πρώτη τοῦ νόμου 703 παραβάτης τῶν ὡς ἄνω περὶ διατιμήσεως ἀποφάσεων τῆς ἐπὶ τῶν γνωμοδοτήσεων Ἐπιτροπῆς, αἵτινες ἔχουσιν ἰσχύον Ἀστυνομικῆς διατάξεως ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβανόμενος δι' ἀμέσου ἀναγγελίας τῆς παραβάσεως εἰς Ἀστυνομικὸν ὄργανον ἢ ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον ἐγγὺς εὐρισκόμενον εἰσάγεται ἀμέσως εἰς δίκην ἐνώπιον τοῦ οικείου Πταισματοδικείου διὰ κλήσεως, ἐπιδηομένης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ προσδραμόντος Ἀστυνομικοῦ ὄργανου ἢ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου.

Ἡ κλήσις ἀναγράφει τὴν ὥραν τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐμφανιστέως τοῦ ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου, προσδιοριζόμενου τοῦτου, ἐὰν ὑπάρχωσι πλείονα.

Τὸ Ἀστυνομικὸν ὄργανον ἢ ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος καλεῖ σὺν ἁμῶν προσαρκίως τὸν μνημόνα καὶ τοὺς παρόντας μάρτυρας, βεβαίων τοῦτο ἐν τῷ ἐγγράφῳ, δι' οὗ ἀμέσως διαβιβάζει τὸ ἐπιδηοτήριον τῆς κλήσεως τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸν Πταισματοδικὸν. Κατὰ τῶν τοιούτων μαρτύρων ἐν μὴ προσελεύσει ἰσχύουσι τὰ ἄρθρα 334 καὶ 335 Ποιν. Δικονομίας. Τὴν προσδιορισθεῖσαν ὥραν ὁ Πταισματοδικὸς ἄνευ δημοσίου κατηγοροῦ προβαίνει εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως, ἀπαγγέλλων εἰς τὸν ἐμφανιζόμενον κατηγορούμενον τὴν κατηγορίαν καὶ ἐξετάζων τοὺς ἐμφανισθέντας μάρτυρας, τῆρῶν ἅμα τοὺς κανόνας τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου. Ἡ μὴ ἐμφάνισις τοῦ κατηγορουμένου δὲν κωλύει τὴν ἐκδίκασιν, στερεῖ ὅμως αὐτὸν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνακοπῆς.

Ἐὰν ἡ παράβασις κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πταισματοδικίου δὲν ἐλήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ αἱ προσκομιζόμεναι ἀποδείξεις δὲν εἴνε ἐπαρκεῖς, ἀναβάλλει τὴν ὑπόθεσιν δι' ὀρισμένην δικάσιμον, ὅχι βραδυτέραν τῶν ἑξῆς ἡμερῶν, ἄνευ ἰδιαιτέρας κλητεύσεως τῶν παρόντων, εἰμὴ τῶν νέων μαρτύρων. Μὴ ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβανόμενος ὁ παραβάτης, ἀλλὰ ἐγγειριζομένης κατ' αὐτοῦ μνημόσεως εἰς Δικαστικὴν ἢ Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ οικείου Πταισματοδικείου συνεισάγει κλήσεως ἐν ἣ ὀρίζεται τὸ Πταισματοδικεῖον, ἐὰν εἴνε πλείονα, ἡ ὥρα καὶ ἡ ἡμέρα τῆς δικάσιμου, ἐκδιδόμενη καὶ ἐπιδιδόμενη αὐθημερὸν παρὰ τῆς λαβούσης τὴν μνήσιν Ἀρχῆς, ἥτις συγχρόνως καλεῖ τὸν μνηστήν καὶ τοὺς μάρτυρας. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι τὰ ἐν προηγούμεναις παραγράφαις ὀριζόμενα.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς παραβάτας τοῦ ἄρθρου 1 ἐδάφ. 2 τοῦ νόμου 703, ὡς τοῦτο συμπληρώθη ὑπὸ τοῦ νόμου 1130.

Καθῆκοντα Πταισματοδικίου πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος, δύναται διὰ διατάγης τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, νὰ ἀνατίθενται καὶ εἰς Πρωτοδικίας, Προκειμένου περὶ τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν καὶ Θεσσαλονίκης ἢ εἰς Πρωτοδικίας ἀνάθεσις τῶν καθηκόντων τούτων εἴνε ὑποχρεωτική. Τὰ εἰδικὰ ταῦτα Πταισματοδικεῖα δύναται νὰ εἴνε πλείονα τοῦ ἐνός, ὀριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὅστις ὀρίζει καὶ τὸν τόπον τῆς συζητήσεως ἐκάστου αὐτῶν.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 1867 καταργεῖται.

Ἄρθρον 5.

Ὅταν ἡ τιμὴ ἀντικειμένου τινὸς τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἢ χαρακτηρησθέντος ὡς τοιούτου, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ

13 τοῦ παρόντος, δὲν εἴνε καθορισμένη διὰ διατιμήσεως, ἡ ἐπὶ αἰσχροκερδεῖα διώξις δι' ὑπερβολικὸν κέρδος, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 1 παρὰφ. 1 τοῦ νόμου 703, ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἐξῆς διατάξεις.

Πᾶσα σχετικὴ μνήσις ὑποβάλλεται εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε δι' εἰσαγγεῖαν ἀνακριτικῆς ἀρχῆς πρὸς τὸ ἀγορανομικὸν μὲν Τμήμα τοῦ Ὑπουργείου Ἐπιτσιτισμοῦ, προκειμένου περὶ παραβάσεων διαπραχθεισῶν ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, εἰς τὸν ἀρμόδιον δὲ Πρόεδρον τῶν ἐπὶ τῶν διατιμήσεων Ἐπιτροπῶν προκειμένου περὶ παραβάσεων διαπραχθεισῶν ἐν ταῖς περιφερείαις ἑτέρων Πρωτοδικείων, ἐντὸς δὲ εἰκοσιτετραώρου ἀπὸ τῆς λήψεως ταύτης εἰς ἓκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Τμήματι τούτῳ Δικαστικῶν Ἐποπτῶν ἢ τὸ δικαστικὸν μέλος ἐκάστης Ἐπιτροπῆς ὀφείλει νὰ ἐπιληφθῆ τῆς ἀνακρίσεως πρὸς ἐξακρίθωσιν τῆς διαπραχθείσης τοῦ ἀδικήματος, ἐνεργῶν πᾶσαν ἐν γένει ἀνακριτικὴν πρᾶξιν καὶ ἄνευ τῆς συμπράξεως γραμματέως ἢ ἑτέρου ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ μαρτύρων καὶ δικαιοῦμενος ν' ἀνάθεσι ὀρισμένας ἀνακριτικὰς πράξεις εἰς ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους ἐδρεύοντας ἔξω τῆς ἑδρας αὐτοῦ. Τοιαύτη ἀνάκρισις δύναται νὰ ἐνεργηθῆ καὶ αὐτεπαγγεῖτως.

Ὁ ἐπιληφθεὶς ὡς ἄνω τῆς ἀνακρίσεως, ὑποχρεοῦται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἐφ' ἧς ἐπεδῆθη αὐτῷ ἡ μνήσις ἢ ἀνετέθη αὐτῷ ἢ ἀνακρίσις, νὰ ὑποβάλλῃ τὴν σχηματισθεῖσαν δικαγραφίαν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς οικείας κατὰ τὸ ἄρθρον 1 Ἐπιτροπῆς, ὅστις καταρτίζει ἀμέσως συμβούλιον πενταμελὲς ἐξ ἑαυτοῦ, ἓκ τοῦ ἀνακρίναντος δικαστικοῦ, ἐξ ἐνός τρίτου μέλους, τὸ ὁποῖον διὰ μὲν τὴν περιφέρειαν τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὡς εἴνε εἰς τῶν παρὰ τῷ Τμήματι Ἀγορανομίας ἀπεστασμένων δικαστικῶν Ἐποπτῶν, ἀλλοχοῦ δὲ εἰς Πρωτοδικίας, ἐξ ἐνός ἐμπόρου καὶ ἐνός βιομηγάνου ἢ βιοτέχνου, ὀριζόμενων ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου, τοιούτου δὲ μὴ ὑπάρχοντος ἢ τοῦ ὑπάρχοντος παραλείψαντος τὸν ὀρισμὸν τῶν δύο τούτων μελῶν ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιοῦτος, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτου ἢ παραλείψει αὐτοῦ, ὀριζόμενων ὑπὸ τοῦ οικείου δημοσίου ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τριῶν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, περὶ δὲ τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ Προέδρου αὐτοῦ ἰσχύουσιν αἱ ἐν ἄρθρῳ 1 διατάξεις. Ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τούτου ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ καλεῖ διὰ κλήσεως ἐπιδιδομένης ὑπὸ δικαστικοῦ κλητήρος ἢ χωροφύλακος τὸν κατηγορούμενον ὅπως δώσῃ ἐξηγήσεις καὶ ὑποστηρίξῃ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν ἀκρόασιν τοῦ κατηγορουμένου ἢ τὴν μὴ ἐμφάνισιν αὐτοῦ, τὸ Συμβούλιον ἀποφαίνεται ἢ ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ περαιτέρω ἐξέτασις τῆς ὑποθέσεως ἢ ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία ἢ ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἴνε εἰσακτέος εἰς δίκην.

Ἡ περαιτέρω ἐξέτασις τῆς ὑποθέσεως ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀνωτέρω ὀριζόμενα εἰσάγεται δὲ καὶ πάλιν μετ' αὐτὴν ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ Συμβούλιον. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία ἀποκλείει πᾶσαν ἐν τῇ πράξει ταύτῃ διώξιν. Ἡ δὲ ἀπόφασις ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἴνε εἰσακτέος εἰς δίκην δὲν ὑπόκειται εἰς ὀδυσμαῖαν προσβολὴν καὶ διαβιβάζεται τὰχιστα μετὰ τῆς δικαγραφίας πρὸς τὸν οικεῖον παρὰ Πλημμελειοδικίας Εἰσαγγελέα, ὑποχρεούμενον νὰ εἰσαγγεῖ ἀμέσως τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα.

Πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ ὑπερβολικοῦ κέρδους λαμβάνεται ὡς βᾶσις προκειμένου περὶ προϊόντων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων, ἡ τιμὴ τῆς διεθνούς ἀγορᾶς, εἰς ἣν προστίθενται τὰ ἐξῆς δαπάνων, ἀσφαλείων, τελωνιακῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων καὶ δικαιοματίων καὶ τὰ γενικὰ ἔξοδα τοῦ καταστήματος καὶ ἡ τιμὴ τοῦ συναλλάγματος κατὰ τὴν χρόνον τῆς πωλήσεως τοῦ ἐμπορεύματος.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 Συμβούλια αὐτεπαγγεῖτως ἢ ἐπὶ τῇ αἰτή-

σει ἀποφαίνονται περί του καθορισμοῦ τοῦ ποσοστοῦ τῶν γενικῶν ἐξόδων καὶ τοῦ νομίμου κέρδους δι' ἕκαστον εἶδος ἐμπορευμάτων ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 5.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 καὶ 5 Ἐπιτροπῶν καὶ Συμβουλίων χορηγεῖται ἀποζημίωσις δραχμῶν τριᾶκοντα πέντε (35) κατὰ συνεδρίαν εἰς ἕκαστον προκειμένου περί τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκῃ Ἐπιτροπῶν, δραχμῶν δὲ 30 εἰς ἕκαστον προκειμένου περί τῶν λοιπῶν Ἐπιτροπῶν. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη δὲν δύναται ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ κατὰ μῆνα τὸ τρίτον τοῦ κανονικοῦ μισθοῦ τοῦ ὑπαλλήλου, διὰ δὲ τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν, τὰ μὴ ὄντα ὑπάλληλοι, τὰς δραχμὰς 300 κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 8.

Ὅσακις, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ νόμου 2957, ἐπιβληθῆ εἰς ἀρτοποιῶν, κρεοπωλῶν, ἰχθυοπωλῶν, ἢ λαχνοπωλῶν, ἢ ἀπαγόρευσις ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του, τὸ κατὰστῆμα αὐτοῦ (ἀρτοποιεῖον, κρεοπωλεῖον κλπ.) διὰ διοικητικῆς ἐκτελέσεως τῆ παραγγελίας τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπιτησιτισμοῦ, παραδίδεται, δι' ὅσον χρόνον δετάρχη ἢ ἀπαγόρευσις αὕτη, εἰς ἕτερον πρὸς ἐργασίαν, τοῦ καταδικασθέντος μὴ δικαιουμένου εἰς ἀποζημίωσιν τινὰ εἴτε παρὰ τοῦ Δημοσίου, εἴτε παρὰ τοῦ ἐγκατασταθέντος εἰς τὸ ἀρτοποιεῖον του τρίτου.

Ἄρθρον 9.

Ἡ διαδικασία τοῦ ἄρθρου 4 ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 1 παράγρ. 2, 3 (ὡς τοῦτο ἰσχύει σήμερον) καὶ 4 τοῦ νόμου 703 παραβάσεις.

Ἄρθρον 10.

Διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 703 δύναται νὰ διαταχθῆ ἢ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δήμευσις πάσης ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς πράξεως κατεχομένης ποσότητος εἶδους τινὸς ἀντικειμένων τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου σχετικῶς πρὸς τὸ ὅποιον εἶδος ἐτελέσθη ἢ παραβάσει.

Ἡ κατάσχισις καὶ αἱ περαιτέρω λεπτομέρειαι τῆς διαθέσεως τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 9 καὶ 11 τοῦ παρόντος εἰς δήμευσιν ὑποκειμένων ἀντικειμένων ρυθμίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 703 ὡς ὑπὸ τοῦ νόμου 1130 ἐτροποποιήθη, αἵτινες διατάξεις καὶ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καθ' ἅπαν τὸ περιεχόμενον αὐτῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1917 νομοθετικοῦ διατάγματος, ὡς τοῦτο ἰσχύει σήμερον, πρεσβίθενται τὰ ἑξῆς:

Τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως διὰ τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν τοῦ καταδικασθέντος ὀρίζεται καθ' ἑλευθέραν κρίσιν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, μὴ ἰσχύοντος διὰ τὰ ἀδικήματα ταῦτα τοῦ ἐν ἄρθρῳ 240 Πιν. Δικαν. ἀνωτάτου ὀρίου.

Ἄρθρον 12.

Τίνα τὰ ἀντικείμενα τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου θέλει τὸ ταχύτερον καθορισθῆ δι' ἅπαν τὸ Κράτος δι' ἀποφάσεως τῆς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς τῆς ἐν Ἀθήναις ἐδρευούσης. Περὶ τοῦ καθορισμοῦ καὶ τῆς δημοσιότητος τῆς ἀποφάσεως ταύτης (ἣτις εἶνε δεκτικὴ ἐκάστοτε τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως, ἰσχύουσι τὰ ἐν ἄρθροις 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος. Μέχρι τῆς καταρτίσεως ταυτῆς ἀποφάσεως ἐφαρμόζονται αἱ μέχρι τοῦδε ἰσχύουσαι οὐσιαστικαὶ καὶ δικονομικαὶ περὶ αἰσχροκερδείας καὶ πλεονεξίας διατάξεις. Τὰ

ἄρθρα 8, 9, 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος ἔχουσιν ἄμεσον, ἅμα τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ἐφαρμογήν.

Ἄρθρον 13.

Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τελεσθεῖσαι παραβάσεις τιμωροῦνται κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα, τηρουμένης ὅμως τῆς διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος ὀριζομένης διαδικασίας.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Αἱ δὲ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ δύναται ἐκάστοτε νὰ ὀρίζονται διὰ Β. διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γονατᾶς

Τὰ Μέλη

Α. Ἀλεξανδρῆς, Κ. Ρέντης, Π. Παυρομιχάλης, Ι. Σιώτης, Γ. Κοφινᾶς, Α. Χατζηκυριάκος, Λ. Σακελλαρόπουλος, Γ. Σίδερης, Α. Δοξιάδης, Γ. Ἐμπεirikos, Κ. Βούλαρης.

(4)

Περὶ ἀναθεωρήσεως πινάκων προακτέων ἢ μὴ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς Χωροφυλακῆς κλπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 παράγραφον τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ τοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς Χωροφυλακῆς, οἵτινες εἰς τοὺς πίνακας τοῦς συνταχθέντας ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν νόμον 2644 συσταθέντος ἐπιταμελοῦς Συμβουλίου διὰ τὸ ἔτος 1920—1921, ὡς καὶ τοῦ Ἀνωτέρου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου διὰ τὸ ἔτος 1921—1922, φέρονται ὡς μὴ κεκτημένοι τὰ πρὸς προβιβασμὸν προσόντα, ἐὰν ἤδη ἐκρίθησαν ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. νομοθετικῶν διατάγματ. συγκροτηθέντων Συμβουλίων ὡς προακτέοι, δύναται νὰ παραπεμφθῶσι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐνώπιον τῶν αὐτῶν Συμβουλίων, ἵνα ἀποφανθῶσι παῦτα ὀριστικῶς ἐὰν δεδικαιολογημένως ἢ ἀδικαιολογητῶς ἐκρίθησαν ὑπὸ τῶν ὡς εἰρηται Συμβουλίων τῶν ἐτῶν 1920—1922, ὡς μὴ κεκτημένοι τὰ προσόντα πρὸς προβιβασμὸν.

Τῆς ἀνωτέρου διατάξεως ἐξαιροῦνται οἱ ἀξιωματικοὶ ἢ ἀνθυπασπισταὶ, οἱ μὴ διατελοῦντες σήμερον εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἐνεργείας, διαθεσιμότητος ἢ ἀργίας.

Ἄρθρον 2.

Οἱ κριθησόμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου ἀξιωματικοὶ, ὅτι ἀδικαιολογητῶς ἐπεγράφησαν εἰς τοὺς πίνακας τῶν μὴ κεκτημένων τὰ πρὸς προβιβασμὸν προσόντα, τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ρηθέντων Συμβουλίων τῶν ἐτῶν 1920—1921 καὶ 1921—1922, ἐγγράφονται ὑπὸ

των οικείων Συμβουλίων εἰς ἰδίους πίνακας, οἵτινες, ὑποβαλλόμενοι εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, κυροῦνται διὰ Β. Δ. Οἱ δὲ τυχόν παραλειφθέντες ἐκ τούτων κατὰ τὰς γενόμενας προαγωγὰς προβιβάζονται καὶ ἀνακτῶσι τὴν ἀρχαιότητα αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς μὲν ὅσον τῆς κρίσεως αὐτῶν διὰ τὴν σύνταξιν τῶν ὡς εἴρηται πινάκων τὰ Συμβούλια θὰ στηριχθῶσιν ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν περὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ γενικῆς ἱκανότητος τῶν κριθησομένων, τῶν προτάσεων ἐφ' ἧν ἐστήριξε τὴν περὶ αὐτῶν κρίσιν τοῦ τὸ Ἀνώτερον Συμβούλιον 1921—1922, ὡς καὶ τῶν περιελθόντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου παραπόνων τῶν βίων ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἀπὸ 29 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ συστάσεως τριμελοῦς Συμβουλίου πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν στασιμῶν, τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς πίνακας 1920—1921 καὶ 1921—1922» καταργεῖται.

Ἡ γ' παράγραφος τοῦ ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. νομοθετικοῦ διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Οἱ ὑπὸ τῶν Συμβουλίων καταρτισθησόμενοι πίνακες θὰ κυρωθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ περιβαλλόμενοι ὑπὸ τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως, ἰσχύουσιν ἀμετακλήτως ἀπὸ τὸν ὀριστικὸν διακανονισμὸν τῆς καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γονατᾶς

Τὰ Μέλη

Α. Ἀλεξανδρῆς, Κ. Ρέντης, Π. Μαυρομιχάλης, Ι. Σιώτης, Γ. Κοφινᾶς, Α. Χατζηκυριάκος, Α. Σακελλαρόπουλος, Γ. Σίδερης, Α. Δοξιάδης, Γ. Ἐμπεϊρίκος, Κ. Βούλγαρης.

(5)

Περὶ παροχῆς ἐπιδόματος εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ νόμου 2851 προβλεπομένους ὑπαλλήλους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον 1 τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1922 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2851 «περὶ ἰδρύσεως Ἑθνικῶν Ὀρφανοτροφείων καὶ Οἰκοτροφείων ἀπύρων μαθητῶν», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 2808 «περὶ παροχῆς ἐπιδόματος εἰς τοὺς δημοσίους πολιτικούς ὑπαλλήλους καὶ ὑπρέτας» ἐπεκτείνονται ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1922 καὶ ἐφ' ὀλοκλήρου τοῦ προσωποῦ τοῦ ἐπὶ ὀργανικῷ βαθμῷ καὶ ἐπὶ μηνιαία ἀποζημιώσει διο-

ριζομένου καὶ προβλεπομένου ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 9, 16, 18, 19 τοῦ νόμου 2851 «περὶ ἰδρύσεως Ἑθνικῶν Ὀρφανοτροφείων καὶ Οἰκοτροφείων ἀπύρων μαθητῶν».

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. διατάγματος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίευσός αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Περιθάλψεως Ἡμετέρους Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γονατᾶς

Τὰ Μέλη

Α. Ἀλεξανδρῆς, Κ. Ρέντης, Π. Μαυρομιχάλης, Ι. Σιώτης, Α. Πρέκας, Α. Χατζηκυριάκος, Α. Σακελλαρόπουλος, Γ. Σίδερης, Α. Δοξιάδης, Γ. Ἐμπεϊρίκος, Θ. Πάγκαλος, Κ. Βούλγαρης.

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(6)

Περὶ τῆς Ἐφορείας τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ προσωπικοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν παρ. 14 τοῦ ἀρθροῦ 380 τοῦ νόμου 2905 περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἀθηνῆσι Πανεπιστημίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως; στηριζομένη εἰς ὁμοίαν τῆς Πανεπιστημιακῆς Συγκλήτου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τάδε

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἐφορεία τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης ἐκλέγει ἀνὰ διατίαν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς πρόεδρον, ὃν ἀπόντα ἢ καλυπόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἐν αὐτῇ καθηγητῶν, συνεδριάζει δὲ τῇ προσκλήσει τοῦ προέδρου ἐπὶ παρουσίᾳ τριῶν τοῦλάχιστον μελῶν.

Τῶν συνεδριῶν τῆς Ἐφορείας τηροῦνται ὑπὸ τοῦ γραμματέως αὐτῆς πρακτικὰ ὑπαγραφομένα ὑπὸ τῶν ἐν τῇ συνεδρίᾳ παρόντων.

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους ἡ Ἐφορεία ὑποβάλλει τῇ Συγκλήτῳ ἔκθεσιν περὶ τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πεπραγμένων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τῆς Λέσχης ἀποπελειῖται ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Λέσχης, ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ διευθυντοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τοῦ λογιστοῦ ἢ τοῦ ταμίου αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐφορείας τῆς Λέσχης.

Ὁ διευθυντὴς τῆς Λέσχης καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Ἐφορείας αὐτῆς διορίζονται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου λαμβανομένων μετὰ πρότασιν τῆς Ἐφορείας τῆς Λέσχης ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Πανεπιστημίου.

Μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς Ἐφορείας τῆς Λέσχης δύναται νὰ χορηγηθῆται μηνιαίον ἐπιμίσθιον εἰς μὲν τὸν διευθυντὴν τῆς Λέσχης οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ τετάρτου, εἰς δὲ τὸ λοιπὸν ἀνώτερον προσωπικὸν αὐτῆς οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ ἔκτου τοῦ ἀρχικοῦ μισθοῦ.

Οι αποτελούντες το ανώτερον προσωπικόν τής Λέσχης άπόν-
τες ή κωλύμενοι αναπληρούνται υπό ύπαλλήλων του Πανεπι-
στημίου οριζομένων υπό τής Συγκλήτου μετά πρότασιν τής Ε-
φορείας τής Λέσχης.

Ανά τον διευθυντού τής Λέσχης δύναται να προσληφθῆ τῇ
έγκρίσει τής Συγκλήτου άλλοδαπός οργανωτής προϊδόμενος
υπό τής εν Αθήναις Χριστιανικής Αδελφότητος τών Νέων
(Χ. Α. Ν.).

Άρθρον 3.

Ο οικονομικός διευθυντής του Πανεπιστημίου και ο διευθυ-
τής (ή ο οργανωτής) τής Λέσχης άποτέλουσι τήν οικονομικήν
έπιτροπήαν αυτής, εις ήν δύναται να προστεθῆ και τρίτον μέ-
λος εκλεγόμενον υπό τής Εφορείας.

Η οικονομική Επιτροπεία έχει τήν διαχείρισιν τών εσόδων
και εξόδων τής Λέσχης επί τῇ βάσει προϋπολογισμού δν συντάσ-
σει αυτή έγκρίνει δέ ή Εφορεία. Η Εφορεία δύναται να έπι-
φέρει μεταβολάς ή προσθήκας εις τόν προϋπολογισμόν και να
ψηφίση έκτάκτους πιστώσεις μετά γνώμην τής οικονομικής Ε-
πιτροπείας.

Κατά τό τέλος τής χρήσεως έκάστου πανεπιστημιακού έτους
η οικονομική Επιτροπεία υποβάλλει δια τής Εφορείας τής Λέ-
σχης άπολογισμόν εις τό Οικονομικόν Συμβούλιον του Πανεπι-
στημίου.

Άρθρον 4.

Ο διευθυντής (ή ο οργανωτής) τής Λέσχης έχει τήν άμεσον
διεύθυνσιν τής Λέσχης κατά εν τῷ κανονισμῷ αὐτῆς ειδικώ-
τερον οριζόμενα, άποτελεῖ δέ μετά του γραμματέως τής Εφο-
ρείας τήν εκτελεστικήν Επιτροπήαν τής Λέσχης. Η εκτελε-
στική Επιτροπεία προσλαμβάνει τό διά τήν λειτουργίαν τής
Λέσχης αναγκαίον βοηθητικόν και ύπηρετικόν προσωπικόν τῇ
έγκρίσει τής Εφορείας. Ο αριθμός του βοηθητικού προσωπικού
τής Λέσχης δέν δύναται να εἶνε ανώτερος τών τριῶν, ο δέ του
ύπηρετικού δέν δύναται να εἶνε ανώτερος τών πέντε, ορίζεται
δὲ υπό τής Εφορείας τής Λέσχης. Ο μισθός του μέν βοηθητι-
κού προσωπικού δέν δύναται να εἶνε ανώτερος του ανωτάτου μι-
σθοῦ του βοηθητικού τής κεντρικῆς ύπηρεσίας του Πανεπιστη-
μίου, ο δὲ μισθός του ύπηρετικού προσωπικού δέν δύναται να εἶνε
άνώτερος του ανωτάτου μισθοῦ του ύπηρετικού προσωπικού τής
κεντρικῆς ύπηρεσίας του Πανεπιστημίου, ορίζεται δὲ έκάστην
θέσιν υπό τής Εφορείας τής Λέσχης, δέν υπόκειται δὲ εις
κρατήσεις λόγω συντάξεως.

Εἰς τόν Ημέτερον ἐπί τών Έκκλησιαστικῶν και τής Δημο-
σίας Εκπαιδεύσεως Υπουργόν ανατίθεμεν τήν δημοσίευσιν και
εκτέλεσιν του παρόντος διατάγματος.

Εν Αθήναις τῇ 16 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Ο ἐπί τών Έκκλησιαστικῶν κλπ. Υπουργός
I. Σιώτης

(7)

Περί αναγκαστικῆς απαλλοτριώσεως κτημάτων αναγκαίων
των δια τήν κατασκευήν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπό
Βερτεκόπ εις Σούμποςκον.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπ' όψει τό άρθρον 17 του Συντάγματος και τό
άρθρον 7 του νόμου 2997 «περί κυρώσεως συμβάσεως διά τήν
έκμετάλλευσιν γραμμῆς Σιδηροδρομικῆς ἀπό Βερτεκόπ εις
Σούμποςκον», προτάσει του Ημετέρου ἐπί τής Συγκοινωνίας
Υπουργού, άπεφασίσαιμεν και διατάσσομεν

Αναγνωρίζομεν ως δημοσίαν ώφέλειαν και έγκρίνομεν τήν

Έκ του Έθνικου Τυπογραφείου.

υπερ και δαπάναις του Έπαμειώνδα Χαριλάου, αναδόχου τής
κατασκευῆς και εκμεταλλεύσεως γραμμῆς Σιδηροδρομικῆς ἀπό
Βερτεκόπ εις Σούμποςκον, ή τής υπ' αὐτοῦ συσταθησομένης άνω-
κόμου Έταιρείας, αναγκαστικῆν απαλλοτριώσιν των κτημάτων
των εμφανομένων εν ταις προσηρημένοις τῷ παρόντι ἀπό 15
Νοεμβρίου ε. ε. κτηματολογικοῖς διαγράμμασι και κτηματολογι-
κοῖς πῖναξι, συνταχθεῖσιν υπό του μηχανικοῦ Α. Παπόφλα και
προσηκόντως έγκριμένοις, ως αναγκαίουτόντων διά τήν κατα-
σκευήν τής άνω εἰρημένης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπό Βερτε-
κόπ εις Σούμποςκον, μήκους εν δλω χιλιομέτρων 42+281.

Εἰς τόν αὐτόν Υπουργόν ανατίθεμεν τήν δημοσίευσιν και εκ-
τέλεσιν του διατάγματος τούτου.

Εν Αθήναις τῇ 19 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Ο ἐπί τής Συγκοινωνίας Υπουργός
Α. Σακελλαρόπουλος

(8)

Περί απαγορεύσεως εις τούς εν άποστρατεία, ως και εις
τούς λοιπούς αξιωματικούς του άρθρου 1 του νόμου 651
να φέρωσι τήν κεκατονισμένην στρατιωτικῆν στολήν το
βαθμοῦ των.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ημετέρου ἐπί τών Στρατιωτικῶν Υπουργού
και έχοντας υπ' όψει τά ἀπό 24 Οκτωβρίου 1917, 24 Ιουλίου
1920 και 31 Οκτωβρίου 1921 Β. διατάγματα, ως και τόν
σχετικόν υπ' αριθ. 658 νόμον, δημοσιευθέντα εις τό υπ' αριθ.
153 (Τεύχος Α΄) φύλλον τής Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως
«περί στολής των μη εν άνεργεία αξιωματικῶν ξηράς και θα-
λάσσης», άπεφασίσαιμεν και διατάσσομεν

Άρθρον 1.

Απαγορεύομεν εις τούς εν άποστρατεία, ως και εις τούς
λοιπούς αξιωματικούς τούς διαλαμβανομένους εν τῷ 1ῳ άρ-
θρῳ του νόμου 658, να φέρωσι τήν κεκατονισμένην στρατιωτι-
κήν στολήν του βαθμοῦ των άφ' ής συμπληρωσι διεντιν από τής
ήμέρας τής κοινοποιήσεως του περι άποστρατείας, παρατή-
σεως κλπ. Β. διατάγματος ή μόνον εις τας περιστάσεις τας
διαλαμβανόμενας εν ταις παράγραφοις 1 και 2 του ανωτέρω
άρθρου του νόμου.

Άρθρον 2.

Ο Υπουργός τών Στρατιωτικῶν θέλει διατάξῃ τήν πύσιν
τῆς προσωρινῆς ταύτης διατάξεως εὐθύς ως ελλίπωσιν οι προ-
καλέσαντες ταύτην λόγοι τής σημερινῆς ύπερτιμῆσεως των
ειδῶν.

Εἰς τόν αὐτόν Υπουργόν ανατίθεμεν τήν δημοσίευσιν και
εκτέλεσιν του παρόντος διατάγματος.

Εν Αθήναις τῇ 29 Νοεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Ο ἐπί τών Στρατιωτικῶν Υπουργός
Θ. Πάγκαλος